

Libuše Pavlicová

Knihomol jsem zřejmě od narození. Rozhodnutí pracovat v knihovně jsem zaujala ve 14 letech, kdy mi rodiče vymluvili studium na střední knihovnické škole. Poslušně jsem absolvovala hradištské gymnázium a poté obor informační studia a knihovnictví na filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Dodatečně jsem si studium doplnila ještě o kulturologii. Z pozice studenta brigádníka jsem poznala několik různých knihoven, ale jako zaměstnanec jsem trvale věrná Knihovně BBB a Uherskému Hradišti. Tady jsem se narodila a líp by mi stejně nikde nebylo. Začínala jsem v oddělení služeb, po mateřské pauze jsem už sedmým rokem v oddělení doplňování a zpracování fondu jako akvizitér a vedoucí oddělení.

Čtenáři nemají příliš možností tě v knihovně zahlédnout. Kde se tedy "skrýváš" a jakou práci máš na starost? :)

Celé oddělení doplňování a zpracování fondu je schováno za malými dveřmi nahoře pod kupolí. Kdo k nám chce vejít, musí se zmenšit jako Alenka v říši divů. Jsem akvizitér, tedy nákupčí. Nakupuji nové knihy pro naši knihovnu, její pobočky i mnoho spolupracujících knihoven z okresu Uh. Hradiště. Mám radostnou práci – utrácím za krásné knihy, co víc si můžu přát.

Je těžké rozhodnout, jakou knihu vzít do našeho fondu? Jaká jsou kritéria výběru?

Těžké je najít kompromis mezi tím, co bychom mít chtěli a tím, co nám dovoluje náš rozpočet. Všechno totiž mít nemůžeme. Snažíme se budovat fond pestrý, který obsahuje nejenom rychleobrátkovou populární beletrii, ale i literaturu pro náročnější čtenáře a též knihy odborné z celého spektra oborů. Dětskou literaturu doplňujeme od leporel pro batolata až po žánr young adult. Prostě aby si u nás vybral každý.

V knihovně BBB pracuje

od r. 1996

Oblíbený nápoj ke knize

Zelený čaj. Když je zle a víčka padají, tak i černý.

Nejpoloha na čtení

Pohodlné křeslo, doma ticho a venku déšť.

Neřest

Pořád čtu, i u jídla.

MRKNI (MiniRozhovorsKNIhovnicí)

Jsi v nakupování naprosto objektivní nebo tě občas chytne touha koupit svého oblíbeného spisovatele? Máš své favority či žánr?

Moji oblíbení spisovatelé v knihovně nechybějí, ale při nákupu své záliby v potaz neberu. Snažím se myslet především na naše čtenáře.

Můj oblíbený žánr je fantasy, od dětství ráda utíkám při čtení do jiných světů.

Vysvětli nám stručně prosím, proč nemůžeme mít knihu pro naše čtenáře ihned, jakmile se objeví v knihkupectví?

Práce našeho oddělení, tj. akvizice, katalogizace a zpracování, dělá-li se dobře, není vlastně vidět. Knihovna je plynule zásobená novými knihami, čtenáři mohou vyhledávat v informacemi nabitým katalogu, všechno zdánlivě hladce a bezzásahově funguje. Ale za tím vším je hodně práce, nové knihy se nelíhnou samy na policích. Řešíme samotný výběr titulů, objednávky u dodavatelů, dodávky mnoha balíků najednou, fakturaci, vytváří se velmi podrobný katalogizační záznam podle mezinárodních pravidel, kniha se označuje razítky, signaturními štítky, bezpečnostní páskou, musí se obalit. To vše v objemu cca 20 tisíc knih ročně (ne všechny ovšem směřují přímo do Knihovny BBB). Děláme, co můžeme, aby to celé proběhlo co nejrychleji, ale bohužel to nejde lusknutím prstů.

Víme o tobě, že opravdu hodně ráda cestuješ. Jako první se tě zeptám na tvou cestu do Ameriky. Pověz nám, co tě v Americe uchvátilo, kde jsi přesně byla, jaké jsi měla pocity a jak ses tam vůbec dostala?

Amerika, to už je dávná minulost. Podařilo se mi v roce 1997 reprezentovat Českou republiku ve stipendijním programu nadace Open Society Fund a několik měsíců pracovat v Kongresové knihovně ve Washingtonu a také v District of Columbia Public Library, což je hlavní washingtonská veřejná knihovna. Byla to Amerika před 11. září, takže svobodná, otevřená, šťastná. Zážitky osobní i pracovní byly neskutečné a velmi inspirativní. Bylo nás

dvanáct, z každé země východní Evropy jedna knihovnice a američtí kolegové nám ukázali, co se dalo, navíc jsme si navzájem sdělovali i zkušenosti ze svých domovských zemí. Jsem moc ráda, že to tenkrát vyšlo.

Tvoje angličtina je tím pádem na vysoké úrovni. Prozrad' nám ale, jak si ji udržuješ, máš pro nás nějaké tipy, jak jazyk nezapomenout?

To je jednoduché, prostě ho používat a nebát se mluvit. Nasávat cizí jazyk odevšad to jde, skvělý postup je sledovat filmy s originálním zněním současně s anglickými titulky, číst knihy v originále, atd.

Možností je dnes mnoho, stačí chtít.

A co tvá letošní dovolená? Vybíráš si spíše adrenalinový typ dovolené, kde jsi letos byla?

Naše dovolené, to je takový adrenalin v mezích zákona, nic divokého. Rádi s našimi dětmi cestujeme, většinou veřejnou dopravou a snažíme se poznat všechno, co jde.

Letos jsme poznávali Saské Švýcarsko, Štýrsko a cyklisticky Rujánu, loni jsme s Jízdenkou na léto projeli během 14 dní skoro dva tisíce kilometrů po českých železnicích a každou noc spali někde jinde. Děti vzpomínají dodnes nejen na noc na zřícenině hradu v krušnohorských lesích. Byla to jízda. :-)

Stalo se ti někdy na cestách něco netradičního, veselého či naopak hrůzostrašného?

Veselého spoustu, hrůzostrašného nic. Očekáváme pozitivní dobrodružství a potkáváme spoustu hodných lidí, kteří ochotně pomůžou a poradí.

Sbíráš na dovolené kešky? - To jest tedy tvoje další hobby. Na jakém nejzajímavějším místě jsi hledala?

Geocachingem se bavím už deset let. Je to moc příjemná doplňková zábava při toulkách krajinou, která člověka často dovede na zajímavá místa, která by jinak minul. Člověk přitom občas musí i šplhat na stromy, lézt do jeskyní, brodit se vodou, luštit šifry nebo dělat jiné vylomeniny, které mě baví.

Tvá rodina jsou stejní výletoví nadšenci? Berete si s sebou na cesty knihy či deskové hry – máte na to čas? :)

Ve vlaku hráváme lehce přenosné karetní hry, třeba Černou fusekli, Pět okurek, Dobble nebo si vozíme hlavolamy. Deskové hry hráváme doma, máme jich dost a co nemáme, půjčíme si z knihovny.

A zcela na závěr se vrátíme zpátky ke knihám – prozradíš nám, jaké trháky nás na podzim čekají?

Už brzo, v polovině října, nás čeká Velký knižní čtvrtek, kdy najednou vyjde 16 špičkových titulů. Je mezi nimi třetí díl Geniální přítelkyně, Povídky na tělo Martiny Formanové, Africká zima Tomáše Šebka, Trhlina Jozefa Kariky, Nové povídky pro unavené rodiče Michala Viewegha a také skvělé dětské knihy – Kdo zabil Snížka od Petry Soukupové, Jak postavit železnici od Martina Sodomky nebo Kryštofovy nebetyčné maléry Markéty Zahradníkové.

Čtenářům doporučuji

Senilita Vladimíra P. - Michael Honig

Kousavá satira na současné Rusko a humorná variace na Orwellovu Farmu zvířat, v níž autor ukazuje, jak Vladimír Vladimírovič zkorumpoval svou zemi a oškubal její občany po stránce kulturní, duchovní a mravní. Odehrává se v blízké budoucnosti, kdy „pacient č. 1“ tráví svá pozdní léta na prezidentské dače a vzpomíná, jaké to bylo, když cinkal penězi a řinčel zbraněmi. Nemá

tušení, že zaměstnanci ho bezostyšně okrádají a zneužívají. Jedinou čistou duší v jeho blízkosti je ošetřovatel Šeremetěv, ale i ten nakonec váhá, jak se zachovat, protože jeho synovci hrozí tvrdý žalář a on potřebuje peníze na úplatek. Kuchař se zmíní, jak to kolem Vladimíra Vladimíroviče chodí, a Šeremetěv stojí před zásadním morálním dilematem. V tomto bodě kniha upomíná na Dostojevského Idiota nebo Bratry Karamazovy.

Ukázka z knihy:

Když Šeremetěv přivedl Vladimíra, rozhostilo se v pokoji ticho. Všechny oči se zaměřily na starého muže v modrém obleku, jenž se zastavil hned ve dveřích. Několik pramenů šedivých vlasů se mu lepilo k temeni, obličej měl vrásčitý, tváře povislé, přestože brada si uchovala svůj čtvercovitý tvar, široké čelo, lehce zešíkmené ledově modré oči posazené blízko sebe – ten obličej dosud každý ihned poznal, vždyť byl po třicet let tím nejfotografovanějším v celém Rusku.

Vladimír zmateně pohlédl na Šeremetěva.

„To je v pořádku, Vladimíre Vladimíroviči,“ zašeptal ošetřovatel. „To jsou jen lidé, co přišli na to setkání.“

„Já tam jdu taky?“

„Ano.“

„Dostal jsem všechny podklady?“

„Samozřejmě.“

Vladimír se znovu rozhlédl, nyní vstřebával všechna ta světla a kamery o poznání klidněji. Jakýsi instinkt, poslední, který mu ještě zbyl, v něm probudil vůdce, jímž kdysi býval, přiměl ho narovnat záda, vysunout bradu a rty zvlítnout do lehce pohrdavého úsměvu.

„S kým se mám sejít?“ zašeptal.

„S Lebeděvem,“ odpověděl Šeremetěv.

„Samozřejmě, s Lebeděvem!“ zamumlal a v jeho hlase zazněl tón bojového nadšení, když zahlédl vysokého muže stojícího se svými asistenty na druhé straně pokoje.

„Už bylo načase!“